

Verdienstelijke fokker:

Jonathan Zaudig "Elevage d'Elifine"

Tekst: Jo De Roo | Foto's: Dirk Caremans

In onze reeks over verdienstelijke fokkers richten we deze keer de schijnwerpers op Jonathan Zaudig, in zijn vrije tijd springpaardenfokker, lid van de raad van bestuur van BWP, springlesgever, ruiter en golfspeler. Hij woont in het dorp Paradis, een paradijs om paarden te fokken en ermee te rijden in de nabijgelegen bossen. Jonathan beschikt er over 15 stallen, een binnen- en buitenpiste en 42 hectaren weilanden. Samen met zijn vader Michel is hij de drijvende kracht achter "Elevage d'Elifine".

Jonathan Zaudig (°1975) is gehuwd met Sophie en vader van Joséphine en Eliott. Het samenvoegen van een deel van de voornamen van zijn kinderen resulteerde in de stalnaam 'd'Elifine'. Beroepshalve is Jonathan aannemer in schilderwerken. Een groot deel van zijn vrije tijd besteedt hij

aan paarden. "Ik ben lid van BWP Wallonië en zetel sedert dit jaar in de raad van bestuur van BWP. De bestuursfunctie vergt veel tijd en werk, maar is interessant. Op onze agenda staan meerdere zaken die we willen verbeteren."

"Ik moet eerlijk toegeven dat ik in mijn beginperiode als fokker mijn veulens in een ander stamboek liet registreren, vooral omwille van het gemak van identificatie. Sedert enkele jaren zijn er geen verschillen meer op dat vlak. Bijkomend doet BWP in vergelijking met andere stamboeken meer voor haar fokkers. Ik denk bijvoorbeeld aan (oefen)wedstrijden vrijzingen die door BWP-gewesten in heel België worden georganiseerd. BWP-veulenkampioenschappen en merrieprijskampen zijn ook interessant. Dit alles heeft ertoe bijgedragen dat ik vier jaar geleden voluit de kaart van BWP heb getrokken. Christian Liégeois en Tony Roex hebben mij warm gemaakt om

SCAN ME

Scannen voor alle foto's
van fokker Jonathan Zaudig.

mij kandidaat te stellen voor de verkiezingen van de raad van bestuur. Van het een kwam het ander."

"Als lid van BWP Wallonië help ik mee aan het organiseren van evenementen. Naast het vrijspringen hebben we dit jaar ook een prijsskamp in Ronquières ingericht. Bestuurslid Nancy Mestdagh heeft dat zeer goed gedaan. Het was onze eerste editie. We telden 65 deelnemende paarden. De fokkers waren heel tevreden en dat is voor ons het belangrijkste."

Hoe kwam u terecht in de paardenwereld?

"Na de scheiding van mijn ouders, ben ik verder opgegroeid bij mijn vader. Tijdens de zomervakantie moest hij werken en liet hij mij deelnemen aan kampen. Mijn eerste kamp, een tennisstage, was geen succes. Het volgende kamp was beter: paardrijden. Ik trad hiermee in de sporen van mijn vader." Michel: "Mijn zoon was heel tevreden toen hij startte met paardrijden. Hij was tien jaar en deed het graag. Twee maanden later kocht ik een paard voor hem. Als vader had ik het beste voor met mijn kind. Ik had liever dat hij tijdens de vakanties in een manege vertoefde dan dat hij zou rondhangen op straat."

Jonathan galoppeert verder: "Ik ben vrij snel beginnen wedstrijden rijden. Ik reed in manege Jochri in Wemmel. Elk weekend waren we op concours. Dat was plezant. Zowel mijn vader als ik sprongen tot en met 1m30-niveau. Mijn vader heeft veel wedstrijden gewonnen. In 2001 heb ik mijn laatste springconcours gereden. Ik had toen een relatie met Sophie en we wilden een gezin stichten. Sophie reed trouwens ook paard. Deelnemen aan jumpings impliceerde dat we tijdens de week dagelijks moesten trainen, tijdens het weekend op concours gaan, enz. Het vergde te veel tijd. Ik kon deze hobby niet meer beoefenen zoals ik het wou. Nadat we gestopt zijn met rijden, hebben we de paarden behouden. We hadden immers veel weiden ter beschikking. Na verloop van tijd kreeg ik zin om met de merries te fokken. Ons eerste veulen, Falbala d'Elifine, werd geboren in 2010."

Wat vindt u zo fijn aan fokken?

Jonathan: "Proberen het steeds beter te doen. Ik tracht elk jaar veulens te fokken die beter zijn dan die van de jaargang ervoor én ook beter zijn dan hun moeder. Niet evident, want fokken is gokken. Bij elke kruising die we maken, denken we dat het een goede match is, maar soms slaan we de bal volledig mis. Fokken is de mooiste hobby ter wereld, want wie deze beoefent, droomt elke dag. Men moet niet fokken uit winstbejag. Als ik geld wil verdienen, investeer ik beter in de aankoop van vastgoed in plaats van paarden."

Michel vult aan: "Op een bepaald moment fokten we met Iris, de moeder van o.a. Risque Tout van Orti. Uit diezelfde stam kochten we Sophia d'Auvry, een Toulon-dochter, drachtig

“Fokken is de mooiste hobby ter wereld, want wie deze beoefent, droomt elke dag.”

Michel Zaudig met zijn zoon Jonathan.

van Balou du Rouet. Gilbert De Roock heeft toen het veulen in de buik gekocht. Een jaar later hebben we dezelfde combinatie gemaakt. Uit deze kruising werd Becassine d'Elifine geboren die later op 1m40-niveau heeft gepresteerd. Twee jaar later werd Sophia d'Auvry moeder van de Vigo d'Arsoilles-dochter Vitamine d'Elifine. Ook Vitamine heeft op 1m40-niveau gesprongen. Op het moment dat we Sophia kochten, had ze al enkele succesvolle springpaarden geleverd, o.a. Jeunesse VD Begijnakker en Nevis Royal. Het doet ons plezier dat we het als fokker met Sophia d'Auvry minstens even goed hebben gedaan als de professionele fokkers die voorheen met haar hebben gefokt. Dat vind ik fijn aan fokken."

Hoe maakt u de partnerkeuzes, Jonathan?

"Ik maak een lijstje met hengsten die in aanmerking komen en geef het aan mijn vader. Hij doet maandenlang opzoekingen op het internet, noteert bij elke hengst zijn bevindingen en rapporteert aan mij." Michel: "Het is niet altijd gemakkelijk om de gepaste hengst te vinden. We fokken o.a. met Valvoline. Ze heeft een stokmaat van 1m80. Voor haar zochten we een hengst die niet te groot fokt. Dit jaar hebben we voor haar Highway TN gekozen. Hij heeft een stokmaat van 1m69, is mooi en springt vlug van de grond. Het is afwachten of we de juiste keuze hebben gemaakt." Jonathan, al lachend: "De merrie is drachtig. Nu kunnen we niets meer doen." Gebruikt u bewezen hengsten of jonge hengsten? "Een

mix. Toen we bijvoorbeeld Cicero van Paemel voor de eerste keer hebben gebruikt, was hij negen jaar."

Hoeveel d'Elifine-veulens zullen er in 2026 worden geboren?

"Als alles goed verloopt, vier. Valvoline (Vigo d'Arsoilles x Heartbreaker, BWP-stam 13) is drachtig van Highway, Vitamine (Vigo d'Arsoilles x Toulon) van El Barone 111, Eugenie (Eldorado van de Zeshoek x Hickstead White) van Pegase van 't Ruytershof en D'Optima (Ducati van Schuttershof x Vertigo Saint-Benoit, BWP-stam 22) ook van Pegase van 't Ruytershof. We hebben nog enkele merries waarmee we niet meer fokken omdat ze te oud zijn, zoals Evory van het Hek (°2004) en Sophia d'Auvry (°1999). Ze genieten van hun pensioen. Soms zie ik op het internet dat er nog gefokt wordt met merries die ouder zijn dan 20 jaar. Ik vind dat schandalig."

Wat zijn jullie mooiste successen als fokker?

"Becassine en Vitamine d'Elifine. We hebben tevens een zeer beloftevolle 6-jarige Cicero-zoon, Celestin d'Elifine, waarmee Aurelien Peil succesvol is in internationale wedstrijden voor jonge paarden. Evory van het Hek, de moeder van Celestin, was destijds in het parcours een zeer hete merrie en heel moeilijk om te berijden. Haar toenmalige ruiter, Aurelien Peil, kan dat beamen. Cele-

vervolg op pagina 61

Uw partner voor OPU/ICSI

Waarom kiest u voor Hurkmans ET?

- Hurkmans ET biedt een totaalconcept OPU/ICSI
- We werken flexibel en klantgericht
- Wij bieden de mogelijkheid tot huisvesting van uw donormerrie op ons gespecialiseerde donorstation
- Bespaar kosten en behaal hogere drachtigheidsresultaten dankzij transplantatie met verse ICSI-embryo's
- Onze methode voor de eicelpunctie is minder belastend voor uw merrie

Contact en informatie

+31 (0)6 - 389 197 83
+31 (0)492 - 34 09 20
info@hurkmanset.nl

Kantoor en Laboratorium
Binnenveld 12
5763 BT Milheeze

Donorstation
Roessel 10
5761 RP Bakel

tin is onder het zadel veel gemakkelijker dan zijn moeder. Cicero brengt nakomelingen met veel respect voor de balken. Ik heb met Aurelien een akkoord gemaakt: de nakomelingen van Ivory hebben we samen. Ik fok hen op tot ze 3,5 of 4 jaar zijn. Daarna vertrekken ze naar Aurelien met als doel hen opbouwend in de sport uit te brengen en hen voor hun zevende levensjaar te verkopen. Ik verkoop liever een 6- dan een 7-jarig paard. Bij een 6-jarig paard kan men nog een stuk hoop verkopen, bij een 7-jarig paard niet. Om nog even op uw vraag terug te komen: we hebben tot dusver minder dan 30 veulens gefokt en meerdere fokproducten zijn nog geen vijf jaar oud. We fokken nog niet lang genoeg om al veel fokkerijsuccessen te kunnen voorleggen."

Wat is uw ultieme fokkersdroom?

Jonathan: "Een goedgekeurde hengst fokken." Al lachend 'fokken, niet houden'. Alle gekheid op een stokje: "Het fokken van een goedgekeurde hengst komt uw fokkerij ten goede. Het zorgt voor nog meer naambekendheid."

Hoe is de fokkerij tijdens de voorbije tien jaar geëvolueerd?

Jonathan: "Zeker door ICSI is de fokkerij veranderd. Ik vind dat om meerdere redenen niet goed. Het unieke verdwijnt. Er zijn fokkers die middels ICSI 40 keer dezelfde combinatie hengst X x merrie Y maken. Kan men dan nog spreken over 'uniek'? ICSI draagt bovendien niet bij tot het verbeteren van de kwaliteit van de paarden. Via verschillende bronnen hoor ik meer en meer dat ICSI-producten te kampen hebben met gezondheidsproblemen. Deze

techniek druist ook in tegen de natuur. Bij kunstmatige inseminatie wordt een eikel bevrucht door de sterkste zaadcel. Bij ICSI daarentegen is het niet noodzakelijk de sterkste zaadcel die wordt gebruikt om een eikel te bevruchten." Michel: "We zijn als mens allemaal producten van winnaars." Jonathan, al grappend 'en finaal zijn we niet allemaal winnaars'.

Jonathan: "Waar zijn de ICSI-producten in de sport? Er zijn zeer veel Chacco Blue-nakomelingen gemaakt via ICSI, maar waar ziet men hen in de sport? Ik ben tegen ICSI. Ook tegen het klonen. Hoort men nog iets over de gemaakte klonen? Nee. Het klonen van paarden is ook geen natuurlijk proces."

Wat zijn de uitdagingen waarmee de kleine fokker geconfronteerd wordt?

Jonathan: "Het vinden van een ruiter. Uw fokproduct door een ruiter laten berijden kost bovendien zeer veel geld." Michel: "Sommige ruiters ondervinden dat een paard niet goed genoeg is, maar vertellen dit niet aan de betrokken, betalende fokker." Jonathan: "Wat dat betreft, mag ik niet klagen. Integendeel. Ik heb dikwijls samengewerkt met Walter Lelie. Hij is zeer eerlijk. Ik herinner mij dat hij mij ooit belde met de boodschap 'je mag jouw paard komen terughalen. Ik heb er twee maanden mee gereden. Het heeft geen zin om er nog meer tijd in te investeren.' Dat is uiteraard niet hetgeen ik had verwacht, maar ik kreeg op dat moment wel zijn eerlijke mening. Te weinig ruiters zijn daarover eerlijk. Ze houden de fokker aan het lijntje met uitspraken zoals 'enkel dat mankeert nog', 'het zal wel verbeteren', enz. Wie er te weinig verstand van heeft, blijft betalen."

Hoe schat u het belang van de moeder in?

"85% van het veulen komt voort van de moeder. Men moet met goede moederlijnen werken want anders heeft het geen zin. Er bestaan toevalsproducten, maar de basis waarmee men fokt, moet sowieso goed zijn. Wat kan het fokken met een slechte merrie bijbrengen tot de fokkerij? Niets." Moet de moeder in de sport gepresteerd hebben? "Nee, niet noodzakelijk. Ik geef een voorbeeld: Valvoline geraakte op jonge leeftijd geblesseerd in de weide. Ze heeft geen sport kunnen lopen. Vermits ze tot een zeer goede stam behoort, fok ik ermee."

